

ОСУЈЕЋЕНА

Некоме, било коме,
чак и случајним познаницима,
представљам се филигрански прецизно –
волим тачност у нит паукову.

Тако бих рекла и теби драги пријатељу,
да маказе сумње, управо овог часа,
не пресецају моју изјаву.

И шта сад?

Ако си у њој ти био затечен,
а у оштрини маказа ја –
како да наставим даље,
а да не нагађам,
а да не заваравам саму себе,
а да се не упетљавам у Гордијев чвор
макар у њему био и онај мали замрсак истине.

ЈЕСЕЊА ТОРТА

На столу *шушкава* торта,
узимам парче,
под зубима крцка
попут суварака
под ногама шетача.

Крило сам већ подметнула
да прихватим јабуке и дуње,
са породичног стабла одбачене,
да њихов тресак о земљу ублажим
kad словенска богиња Жива
није могла да их спасе.

А ко ће мени помоћи
kad кренем да падам?
Знам!
Једино ће ме јесен
под руку узети,
јер њено доба управо сада живим –
ни победнички, ни поражено.